

Localització: Arribats al camp de la Cadena de Fitor, cal agafar la pista de l'esquerra i seguir el circuit que passant vora el mas Estanyet —que queda a l'esquerra del camí— mena vers la parròquia de Fitor. Recorreguts 4,6 km, trobem a l'esquerra el desviament que va al mas Puig, que és a uns 200 metres. Uns 100 metres darrera d'aquest mas hi ha les restes de les fonamentacions del desaparegut mas Joanola i uns 50 metres més enllà, el camp del Llobinar o l'antic camp de Llobins. Passat el camp i a les enivstes de l'església de Santa Coloma de Fitor, cal seguir un corriol que s'endinsa al bosc en direcció nord-est. Uns 150 metres després, al costat esquerra del camí és situat aquest dolmen.

Història: El monument patí excavacions incontrolades els anys 30 que el destruïren parcialment. Esteve Pericay, dit Esteve de la Cavorca, en donà notícia als anys 50 a Josep Botey i Riera.

Lluís Esteva i Cruañas el va excavar i va publicar amb bones planimetries l'any 1965. El va classificar com un cista allargada.

Miquel Cura i Morera i Josep Castells i Camps, l'any 1977, el va classificar com un sepulcre de corredor de cambra rectangular.

Joan Badia i Homs el va citar l'any 1977. Josep Tarrús i Galter, Josep Castells i Camp, Júlia Chinchilla i Sánchez i Rosó Vilardell i Pascual, el van citar l'any 1984.

Els autors de Girona pas a pas el van citar l'any 1988.

Descripció: Es tracta d'un sepulcre de corredor de cambra amb tendència i passadís actualment no visible, fet de lloses de pissarra. En l'excavació d'Esteve va aparèixer part d'un enllosat artificial que ocupava la cambra i el corredor. Del túmul artificial de tendència circular en queden restes visibles. La seva entrada és orientada a sud-oest.

El monument amida interiorment 2,12 metres de llarg per 0,85 metres d'ample, per 0,95 m d'altura màxima.

Cal remarcar que en diversos afloraments circumdants hi ha cassoletes rituals.

Estat de conservació: Conserva 5 lloses de la seva cambra «in situ» —una mig partida— i restes de la coberta caiguda vers el nord. Una altra llosa de la cambra és caiguda vers al nord i una altra cap a migdia. Del túmul que devia cobrir l'estructura interna en resten testimonis visibles.

Materials arqueològics: Cal consignar l'excavació d'Esteve, 2 gabinets de sílex, 2 fragments d'os, 8 peces discoïdals de collaret de pedra de color gris clar i diversos fragments de ceràmica.

Cronologia: Pel tipus arquitectònic del sepulcre, podem deduir que va ser construït cap el 3000-27000 a.C.